

Publicerad 2013-12-12 20:35 av JVKarin

Akt IV

Svart(prickig) klänning

Nyår på stadshotell, rummen bredvid varandra. Det enda vita, snön som faller utanför, liljorna i fönstret.
Hon hoppas på disco, tror att han är bra på det.
Till det dunkande ljudet.

Tillfredsställelsen där efter.

Den ser rakt in, blicken han ger.

Som tagit henne ända hit.

Han med grå Springsteen t- shirt och råa underarmar. Är både snygg och allvarlig.

Som kom i hemlighet.

Har den blicken.

Hon med svartprickig klänning och inga andra ambitioner längre. Tackar ja.

Dansande oäkta (kärleks)par, håller hårt. Har varandra.

(Music can be such a revelation

Dancing around you feel the sweet sensation)

Slutar svettiga i soffan. Skålar. Kysser äntligen. Varsamt nyfiket men sedan trevande beslutsamt. Smakar spännande, smakar öl.

Han som smeker över ryggen, vill, drar henne upp i knät. Hon med lusten. Gränslar.

Måste upp, in i hissen. Fort, rasande.

Vackert?

Stänger rumsdörr bakom, tar av klänningen.

Drar över henne.

Hon blottad, han som ser. Kyssarna djupa.

Fingrar ivrig.

Det skrynkliga tyget, tonen som bryskt skär in. Hejdar akten. En hustru som ringer gott nytt år!

Och

/Avbrutet samvetsqual/

Att lämnas ensam på rum, frustrerad.

Oberörd.

Med prickarna slängda i slarvig svart hög, lakanen fortfarande sträckta.

Det abrupta slutet.

Hon under täcket, tillfredsställer sig själv. Fantiserar om att han gör det samma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JVKarin med Poeter.se id #46276 innehar upphovsrätten